

AKTUALNO

RASPORED BOGOSLUŽJA

Svete mise nedjeljom:

7, 8.30, 10, 11.30, 17 i 19 sati

Svete mise od ponedjeljka do subote:

7 i 19 sati

Molitva svete krunice u 18,30 sati

Klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom
četvrtkom od 18 do 19 sati

Župna crkva je otvorena cijeli dan za osobnu pobožnost
župljana.

Mogućnost za isповijed će biti pola sata prije nedjeljnih svetih
misa u predvorju crkve.

Komu bude potreban duhovni razgovor tijekom tjedna, neka se
javi telefonski na našu samostansku portu radi dogovora sa
svećenikom za termin.

tel.: 2392-555; faks: 2302-467

<http://www.zupa-kraljice-svete-krunice.hr/>

Ureduje: Župni ured Kraljice sv. krunice i Komisija za bogoslužje

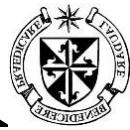

Tjednik Župe Kraljice svete krunice

God. XI Broj 31 (517), 27. lipnja 2021.

KRALJICA

XIII nedjelja kroz godinu

I nisi dao

*Kada su me zaobišli zbog odanosti Tebi,
Nenametljivo si mi podario prisutnost svoje blizine.*

*Pomilovao si udarce koje su mi zadali
I postao neprimjetno izvor nove snage.*

Radosno sam krenula tragom nevidljivih stopa

Znajući da jedino tako mogu izdržati.

*Moje si povjerenje pretvorio u njihov poraz
I nisi dao da se raduju nada mnom dušmani.*

I. čitanje (Mudr 1, 13 – 15; 2, 23 – 24)

II. čitanje (2 Kor 8, 7. 9. 13 – 15)

Evangelje po Marku (Mk 5, 21 – 43)

Odnos prema Isusu i prema Bogu je vrlo često odnos "Jaira" i "bolesne žene". Samo ako ga se dotaknem ozdravit će. Od Boga i Isusa očekuje se čudo – ozdravljenje. Očekuje se otklanjanje svakog zla i nedaće. Ljudi su uvijek bježali od nedaća i nezgoda, a osobito današnji čovjek ne prihvata nikakve patnje. Boli i patnje treba izbjegći na sve načine. I to ima velike posljedice na ljudsko ponašanje.

Mnogi se pothvati izostavljaju jer traže žrtvu. Raskidaju se mnoge veze i mnoga prijateljstva onoga momenta kada traže žrtvovanje. Je li dobro da se pod svaku cijenu izbjegava žrtva? Je li u ovome svijetu koji je obilježen "grijehom" moguće živjeti bez žrtve i patnje.

Koliko god mi htjeli "pobjeći" od patnje nećemo je moći izbjegći. To nam potvrđuje cijela ljudska povijest. I patnja je sastavni dio ljudskog življenja. Zato je vrlo važno da u shvaćanju našega življenja i ponašanja i patnja nađe svoje mjesto.

Ovim ne želim reći da treba "tražiti" patnju, ali želim naglasiti da se moramo i s patnjom i žrtvom "snaći". A izgleda da je o ovome uvijek nepopularno govoriti. To svi ljudi odbijaju misleći, razmišljali o tome ili ne razmišljali zlo će i patnja doći k nama i bez našeg odobrenja.

To je istina, ali je pitanje kako ćemo se ponijeti kada nam dođe "patnja". Izgleda da nitko više ne odgaja za žrtvu. Pa i u samom crkvenom naučavanju kao da se ta tema zaobilazi, jer je ljudi ne vole.

S druge strane vidimo da se ljudi jako loše "snalaze" kada ih snađe zlo i patnja. Svi smo postali prenježni na patnju, a ona

je neizbjježiva. U srednjem vijeku su postojale "škole trpljenja". Možda je to bio drugi ekstrem.

Jedan je svako izbjegavanje od patnje, a drugi je trajno mišljenje na patnju. U svakom slučaju govorimo ovoga časa kada ljudi ne vole ni pomicati na patnju, ali kada dođe tada se "gube". Današnje Evangelje nam govori o jačini vjere.

Najjednostavnije je vjerovanje da će nas Isus ozdraviti "kada ga se dotaknemo". To je doživljavanje vjere na razini opipa i blizine. (Samo ako ga se dotaknem..). To je doživljavanje snage vjere kroz "dodir". To je tip vjere onih koji traže da se dotaknu fizički Isusa, koji traže sveta mjesta i čudesa.

Drugi je tip onih koji vjeruju u Isusa i u njegovu snagu i bez fizičkog dodira. (Samo reci riječ i ozdravit će moja kćer..). Ovaj tip vjere vjeruje u snagu vjere u Isusa i kada ga ne diraju fizički. Isus je uskrsnuo i sada s nama nije fizički ali je s nama svojim duhom i svojom snagom.

Ovo je ona vjera koja je davala snagu prvim kršćanima. Isusova snaga djeluje i "na razdaljinu". U današnjem Evangelju opisana su dva slučaja ozdravljenja "na dodir". I to objavljuje jedan tip vjerovanja u snagu uskrsloga.

Taj je tip više "istočni", više pučki. Taj tip vjere se doživjava kroz sakramente. Drugi je tip vjere "rimski" (zapadni) koji je izrečen kroz vjeru rimskog časnika. (Gospodine nisam dostojan da uđeš u moju kuću... samo reci riječ). Vjera je snaga koja pobijeđuje zlo, smrt, ali s vjerom se može nositi sve patnje i ostati blaga srca.

Fr. Marijan Jurčević